

danste Nigsdag. — Lad os saa komme til det næste Vædringsforslag under Nr. 59 om Understøttelse til Lærer Guldblandsen, og lad os saa se, hvorledes Højres Barmhertighed stiller sig i denne Sag. Der findes fra Lærer Guldblandsen et Andragende i den Betænkning, der, som den højterede Formand aabnede Mødet med at meddele, vil blive omdelt. De ville der under Nr. 73 finde et Andragende fra Lærer Guldblandsen. Vi have i Finansudvalget affærdiget dette Andragende ved at sige: da denne Sag vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finansloven, gør Udvalget ingen Indstilling. Hvem er nu denne Lærer Guldblandsen? Jeg vil tillade mig ganske kort at oplyse Tinget om, hvad det er for en Mand, og hvorledes hans Stilling er. Lærer Guldblandsen er 42—43 Aar gammel og er en svag Mand. Han blev affærdiget den 30te Maj, idet han da fik en Skrivelse som, at han var affærdiget fra 1ste August. Da han den 1ste August var bleven affærdiget, indgav han et Andragende til Ministeren om at saa Understøttelse, men den har han aldrig modtaget noget Svar paa. Hvorfor han er bleven affærdiget, veed jeg ikke, og jeg veed ikke, om den højterede Minister vil fortælle os det. Jeg tror foreløbig ikke, at der er nogen anden Ting i Vejen med Manden, end at han er Venstremand, og da det er et rigtigt Højrekollegium der nede i Ranum, skulde de ikke have noget sort Faar i Flokken til at gøre Brøvl og Spektakel, og derfor blev han smidt paa Borten. Jeg har ingen anden Grund hørt, men det kan jo være, at vi kunne saa andre Grunde at vide, og jeg beder om at saa dem at høre. Da denne Mand blev affærdiget, hang det saaledes sammen med hans Forhold til Staten, at han ikke var fra i Forgaars og blev affærdiget i Gaar; han er en begavet og dygtig Mand som Lærer, det ville alle indrømme, som kende ham, og han har tjent 11 $\frac{3}{4}$ Aar i Folketsolen, og efter dette fik han Opfordring til at søge at blive Lærer ved Ranum Seminarium; han overtog denne Post, men tabte derved sin Pensionsret, og nu har denne Mand siddet i 8 Aar omtrent og været Lærer ved Ranum Seminarium; naar vi lægge disse 8 Aar til de 11 $\frac{3}{4}$ Aar, mangler der kun en lille Smule i, at han har tjent dels ved Folketsolen og dels ved det fgl. Skolelærerseminarium i 20 Aar. Nu smider man ham uden videre paa Gaden, men ham føle de Herrer ikke mindste Kjørelse over for. De tale om deres Højstoleærer Chr. Nielsen, som har 2,000 Kr. i Pension, og hvem der er sikret et Beløb for Enke og

Børn; ham skulde Venstre gaa med til at give en Understøttelse! — Naa ja, Herregud, man kan jo være godmodig, men saa maa de give os noget for noget; men Lærer Guldblandsen vilde de hverken høre eller se, uagtet han har tjent Staten i 20 Aar. Naar de stille sig saaledes, saa udæste de os til at tage de Sager op til Debat her i Salen, saa hele Folket kan høre, hvorledes der handles med de Sager. Den Mand har ikke alene lidt dette Tab, men han har ogsaa bygget sig et Hus i Ranum; da man saa affærdigede ham, maatte han sælge Huset for, hvad han kunde saa for det, og ogsaa derpaa har han selvfølgelig lidt Tab. Der beder jeg Tinget i Lanterne stille Kaptajn Nielsen fra Hindholm med de mange Tusind, medens han er Lærer ved Stolen, og som har en Pension paa 2,000 Kr., sammen med Lærer Guldblandsen, der har tjent Staten og Folket i 20 Aar, og som ikke kan saa Tilslutning for en lille Understøttelse paa 600 Kr.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som var til Debat i Gaar, og jeg beklager, at jeg, efter hvad jeg har set af Referatet, ikke kan være enig med min ærede Ven fra Vejle (Falkenstjerne). Det er overfor Skuespillerinde Fru Oda Nielsen. Det kan være, at Højres Stilling paa det Punkt og den Modstand, som navnlig den ærede Ordfører for Højre, der virker i Kompagnifab med et andet Medlem i Finansudvalget, ogsaa lugter ikke saa lidt af Politik endda, naar det kommer til Stykket. Efter det, jeg hørte af det ærede Medlems Foredrag i Gaar, maatte det ærede Medlem have mindre Grund til at være misfornøjet med denne Skuespillerinde ved det fgl. Teater end med nogen som helst anden. Han klagede over, at der var for traucigt ved det kongelige Teater, og at der ingen Fart var deroppe; men er der noget, denne Skuespillerinde har gjort sig bemærket ved, saa er det netop ved sit livlige Spil i forskellige Stykker, hvor det ikke gaar saa meget sørgeligt til. Naar Forholdet er dette, at denne Skuespillerinde, som vi vide, er bleven annekteret af det fgl. Teaters Chef, fordi man derved vilde affære Sekondteatrene fra at have et Trækplaster, da man mente, at det ikke var heldigt at have denne Konkurrence, har man som Følge deraf maattet tage denne Skuespillerinde og byde hende en Løn, som ganske vist er lidt større end det, som flere af de fgl. ansatte Skuespillere have i fast Løn. Men det fattigste Forhold i dette Tilfælde er, at denne Skuespillerinde har til Dato ikke tabt lidt ved at gaa til det fgl. Teater; hun vilde ved at blive ved